

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLC180001
NAZWA
OBSZARU Bieszczady

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ C	1.2. Kod obszaru PLC180001	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Bieszczady

1.4. Data opracowania 2001-03	1.5. Data aktualizacji 2014-04
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	Rozp. Ministra Środowiska z dnia 21.07.2004 r. w sprawie OSO Natura 2000

6510		8921.56		M	A		B	B	A
6520		156.13		M	A		C	B	B
7110		22.3		M	A		C	B	B
7120		22.3		M	B		C	B	B
7140		557.6		M	A		C	A	B
7230		111.52		M	A		C	B	C
8110		11.15		M	A		C	A	A
8150		1.12		M	B		B	B	A
8220		1.12		M	A		C	B	B
9110		11151.95		M	A		B	A	A
9130		55759.75		M	A		A	A	A
9140		11.15		M	A		A	A	A
9170		111.52		M	D				
9180		156.13		M	A		B	A	A
91D0		1.12		M	B		C	B	B
91E0		1338.23		M	A		C	A	A
9410		111.52		M	C		C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki			Populacja na obszarze							Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A223	Aegolius funereus			r	20	30	i		M	C	B	C	C
P	1939	Agrimonia pilosa			p				P	M	C	A	B	C
B	A229	Alcedo atthis			r	100	200	i		M	C	C	C	C
B	A091	Aquila chrysaetos			r	7	8	i		M	A	B	B	A
B	A089	Aquila pomarina			r	70	80	i		M	B	B	C	B
F	5094	Barbus peloponnesius			p				C	M	B	A	C	A
M	2647	Bison bonasus			p	160	160	i		M	A	B	A	B
A	1193	Bombina variegata			p				C	M	B	A	C	A
B	A104	Bonasa bonasia			p	500	800	i		M	C	C	C	C
B	A215	Bubo bubo			p	10	20	i		M	B	B	C	B

I	1078	Callimorpha quadripunctaria			p					P	M	C	B	C	B
P	4070	Campanula serrata			p						M	A	A	C	A
M	1352	Canis lupus			p	60	60	i			M	B	A	C	A
B	A224	Caprimulgus europaeus			r					P	M	D			
I	4014	Carabus variolosus			p					C	M	A	B	C	B
I	4015	Carabus zawadzki			p					R	M	A	B	B	A
M	1337	Castor fiber			p					P	M	C	B	B	C
B	A139	Charadrius morinellus			c					P	M	D			
B	A197	Chlidonias niger			c					P	M	D			
B	A031	Ciconia ciconia			r	30	40	i			M	D			
B	A030	Ciconia nigra			r	30	40	i			M	C	A	C	C
B	A080	Circaetus gallicus			r		1	i			M	D			
B	A082	Circus cyaneus			r					P	M	D			
B	A084	Circus pygargus			r					P	M	D			
B	A231	Coracias garrulus			r					P	M	D			
F	1163	Cottus gobio			p					R	M	C	B	C	C
B	A122	Crex crex			r	500	550	i			M	C	B	C	B
B	A239	Dendrocopos leucotos			p	80	110	i			M	B	B	C	B
B	A238	Dendrocopos medius			p					P	M	D			
P	1381	Dicranum viride			p					P	M	D			
P	1393	Drepanocladus vernicosus			p					P	M	D			
B	A236	Dryocopus martius			p	150	200	i			M	C	C	C	C
P	1898	Eleocharis carniolica			p	500	500	i			M	A	C	B	A
B	A321	Ficedula albicollis			r	1200	1500	i			M	B	B	C	B
B	A320	Ficedula parva			r	700	1100	i			M	C	B	C	C
B	A217	Glaucidium passerinum			p	20	30	i			M	C	B	C	C
B	A127	Grus grus			c	200	300	i			M	D			
B	A092	Hieraetus pennatus			r		2	i			M	D			
F	1096	Lampetra planeri			p					V	M	C	C	C	C
B	A338	Lanius collurio			r	700	1000	i			M	C	C	C	C
B	A339	Lanius minor			r		2	i			M	D			
B	A246	Lullula arborea			c					P	M	D			
M	1355	Lutra lutra			p					P	M	C	A	C	A
I	1060	Lycaena dispar			p					P	M	C	C	C	C

M	1361	Lynx lynx			p	1	50	i		M	A	A	C	A
M	1321	Myotis emarginatus			w				P	M	C	B	B	B
M	1324	Myotis myotis			w				P	M	C	B	C	B
B	A072	Pernis apivorus			r	25	25	i		M	C	B	C	C
B	A241	Picoides tridactylus			p	50	150	i		M	C	B	C	B
B	A234	Picus canus			p	250	300	i		M	C	B	C	C
B	A267	Prunella collaris			r	7	10	i		M	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w				P	M	C	B	C	B
I	4026	Rhyodes sulcatus			p				P	M	B	B	A	A
I	1087	Rosalia alpina			p				P	M	B	B	B	B
B	A220	Strix uralensis			p	150	200	i		M	A	B	C	A
B	A307	Sylvia nisia			r	100	200	i		M	C	C	C	C
B	A108	Tetrao urogallus			p				P	M	D			
P	4116	Tozzia carpathica			p					M	A	A	C	A
B	A166	Tringa glareola			c				P	M	D			
A	1166	Triturus cristatus			p				R	M	C	B	C	B
A	2001	Triturus montandoni			p				C	M	A	A	C	A
I	1032	Unio crassus			p				P	M	B	A	C	B
M	1354	Ursus arctos			p	1	50	i		M	A	A	C	A

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]

N06	0.42
N23	0.08
N10	6.47
N16	43.75
N19	30.98
N17	12.16
N09	3.68
N12	2.47
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje Bieszczady Zachodnie, tworzące system równoległe ułożonych grzbietów, o przebiegu z północnego zachodu na południowy wschód, podzielonych szerokimi i głębokimi obniżeniami. Poziom wierzchołkowy wznosi się na wysokość ponad 1000 m. Z niej wznoszą się szczyty, które najwyższą wysokość osiągają w masywie Tarnicy (1346 m n.p.m.), Halicza (1333 m n.p.m.) i Krzemienia (1335 m n.p.m.). W partiach wierzchołkowych występują ostro zakończone grzbiety skalne oraz łagodne skaliste wychodnie z murawami wysokogórskimi. Szczytowe partie gór (powyżej 1150 m n.p.m.) porośnięte są przez łąki połoninowe z łanami śmiałka darniowego *Deschampsia caespitosa* i borówczyskami. Poniżej występują zarośla olchy kosej *Alnus viridis*. W przedziale wysokości 700-1150 m n.p.m. znajdują się lasy reglowe z przewagą buczyny karpackiej. Jeszcze niżej, między 500 a 700 m n.p.m., wyróżnia się piętro dolin - dawniej użytkowanych rolniczo. Tereny rolnicze w dolinach, nie uprawiane od ponad 50 lat, podlegają naturalnej sukcesji. Zarastane są przede wszystkim przez olchę szarą, rozprzestrzeniającą się od strony potoków.

4.2. Jakość i znaczenie

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 77. Wchodzi w skład trójstronnego (polsko-ukraińsko-słowacki) Rezerwatu Biosfery "Karpaty Wschodnie".

Występuje na tym obszarze co najmniej 38 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 13 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

Stwierdzono tu gniazdowanie ok. 150 gatunków ptaków.

W okresie lęgowym obszar zasiedla:

- powyżej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków: bocian czarny, dzierzba czarnoczelna (PCK), dzięcioł biało-grzbiety (PCK), muchołówka białoszysza, orlik krzykliwy (PCK), orzeł przedni (PCK), puchacz (PCK), trzmielojad;

- co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków ptaków: dzięcioł trójpalczasty (PCK), dzięcioł zielonosiwy, gadożer (PCK), głuszec (PCK), orzełek włochaty (PCK), puszczyk uralski (PCK), sóweczka (PCK), włochatka (PCK), płochacz halny (PCK); w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występują: bocian biały i derkacz.

Jedna z najwartościowszych w Europie ostoi fauny puszczańskiej ze wszystkimi wielkimi drapieżnikami (niedźwiedź, wilk, ryś). Występują tu bardzo silne populacje wydry, węża Eskulapa, traszki karpackiej (endemit karpacki) oraz jedna z 5 w Polsce, wolnożyjących populacji żubra. W faunie wodnej Bieszczadów występuje około 700 gatunków zamieszkujących siedliska wodne i 300 gatunków związanych z siedliskami ziemnowodnymi. Wśród nich 24 to endemity karpackie. Bieszczady w granicach Polski posiadają pełny zestaw endemitów północno-wschodniego regionu Karpat i są dla większości z nich, najdalej na zachód wysuniętą częścią areалу. Bogata flora roślin naczyniowych (1100 gatunków) z wieloma rzadkimi i zagrożonymi gatunkami, w tym chronionymi prawnie oraz kilkoma (7) endemitami wschodniokarpackimi. Występuje tu najliczniejsza populacja dzwonka piłkowanego i tocji karpackiej w Polsce. Stwierdzono tu też występowanie rzepika szczeciniastego, choć są to prawdopodobnie stanowiska pochodzenia antropogenicznego. Wyjątkowo bogata bryoflora (ok. 1000 gatunków). Brak aktualnych danych o częstości występowania mchów z Załącznika II

Dyrektywy Rady 92/43/EWG, po przeprowadzeniu badań pod tym kątem możliwe będzie wyprowadzenie właściwych ocen. Łącznie stwierdzono tu stanowiska 29 gatunków (w tym 5 priorytetowych) z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Występują tu też liczne, dobrze zachowane zbiorowiska roślinne, wśród nich endemiczne. Szczególnie cenne są zbiorowiska leśne (zwłaszcza buczyna karpacka oraz jaworzyny) oraz unikatowe w Polsce zbiorowiska połoninowe. Łącznie stwierdzono tu występowanie 21 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	D01.01		i
L	E04.01		i
L	C01.01.01		i
L	A01		i
H	B		i
M	G01		i
M	X		b
M	A04.03		i
L	D02.01		i
M	F03.02		i
H	F03.01		i
L	F02.03		i
M	F06		i
L	D01.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B02.01		i
L	E04.01		i
L	F02.03		i
L	A04		i
L	A01		i
H	F03.01		i
L	D01.02		i
L	D01.01		i
H	B		i
L	D02.01		i
M	F06		i
M	X		b

M	G01		i
---	-----	--	---

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Alexandrowicz Z. (red.). 1989. Ochrona przyrody i krajobrazu Karpat Polskich. Studia Naturae, ser. B. 33: 1-241.

Bayger J.A. 1948. O wężu Eskulapa (*Elaphe longissima longissima* Laur.), w Polsce i potrzebie jego ochrony. Ochr. Przyr. 18: 95-104.

BirdLife International/European Bird Census Council. 2000. European bird populations: estimates and trends. BirdLife Inter., Cambridge (BirdLife Conservation). 10.

Budziszewski A., Zemanek M. 1978. W sprawie ochrony węża Eskulapa, *Elaphe longissima longissima*. Chrońmy Przyr. Ojcz. 34,2: 63-67.

Cais L. 1963. Nowe stanowiska i kilka uwag o biologii węża eskulapa. Przegl. Zool. 7(3): 301-302.

Cichoń M., Zając T. 1991. Avifauna of Bieszczadzki Park Narodowy (SE Polska) in 1987 and 1988 - quantitative and qualitative data. Acta Zool. Cracov. 34(2): 497-517.

Ćwikowski C. 1988. Ptaki Parku Krajobrazowego Doliny Sanu. Msc.

Ćwikowski C. 1995. Ptaki Bieszczadów Zachodnich i Gór Sanocko-Turczańskich (1980-1995). Bad. Orn. Ziemi Przemys. 3: 41-56.

Ćwikowski C. 1999. Bieszczady - dane niepublikowane (unpublished data).

Denisiuk Z., Korzeniak J. 1999 Zbiorowiska nieleśne krainy dolin Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Monogr. Bieszczadzkie V 1-162

GDLP 2007 Inwentaryzacja przyrodnicza. baza danych INVENT

Głowaciński Z. red. 2000. Kręgowce Bieszczadów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem

Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Monografie Bieszczadzkie. IX

Głowaciński Z., Profus P. Wuczyński A. 1995. Plan ochrony Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Inst. Ochr. Przyr. PAN, Kraków. Msc.

Gromadzki M., Błaszowska B., Chylarecki P., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M., Wójcik B. 2002. Sieć ostoi ptaków w Polsce. Wdrażanie Dyrektywy Unii Europejskiej o Ochronie Dzikich Ptaków. OTOP, Gdańsk.

Gromadzki M., Dyrz A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk.

Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk. Msc.

Heath M.F., Evans M.I. (red.). 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation, Northern Europe. BirdLife Inter., Cambridge (BirdLife Conservation). 1.

Hordowski J. 1999. Ptaki Karpat Wschodnich i Podkarpacia. Monografia faunistyczna. Bad. Orn. Ziemi Przemys. 1.

IOP PAN 2006 Weryfikacja bazy danych i propozycja nowych specjalnych obszarów ochrony siedlisk w regionie alpejskim. Raport z realizacji umowy Nr 1/Natura2000/2006. Maszynopis. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.

IOP PAN red. 2006-2007 Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000 msc, GIOŚ, Warszawa

IOP PAN red. 2007 Raport dla Komisji Europejskiej z wdrażania Dyrektywy Siedliskowej w zakresie dotyczącym monitoringu msc., GIOŚ, Warszawa

IOP red. 2007 Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Cisna. baza danych IOP PAN, Kraków

Jasiewicz A. 1965. Rośliny naczyniowe Bieszczadów Zachodnich. Monogr. Bot. 20: 1-340.

Józefik M. 1960. Jeszcze o wężu eskulapa, *Elaphe longissima longissima* Laur., w Bieszczadach. Przegl. Zool. 4(3): 212-214.

Każmierczak T. 1965. Rozmieszczenie węża eskulapa (*Elaphe longissima longissima* (Laur.)), w Polsce. Przegl. Zool. 9(4): 380-385.

Każmierczakowa R., Zarzycki K. (red.). 2001. Polska czerwona księga roślin. Paprotniki i rośliny kwiatowe. Inst. Bot. PAN, Inst. Ochr. Przyr. PAN, Kraków.

Kunysz P., Hordowski J. 2000. Ptaki Karpat Wschodnich i Podkarpacia. Monografia faunistyczna. Bad. Orn. Ziemi Przemys. 2.

Kurzyński J. 1987. Rezerваты i pomniki przyrody ożywionej województwa krośnieńskiego. W: S. Michalik (red.). System ochrony przyrody i krajobrazu województwa krośnieńskiego. Studia Naturae, ser. B. 32: 73-140.

Liro A., Dyduch-Falniowska A. 1999. Natura 2000 - Europejska Sieć Ekologiczna. MOŚZNIL, Warszawa. ss. 93.

Michalik S., Szary A. 1997 Zbiorowiska leśne Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Monogr. Bieszczadzkie I

Osieck E. 2000. Guidance notes for the selection of important Bird Areas in European Union Member States

and EU accession countries. Draft IBA Workshop Brussels, 30 March-2Apr. 2000. Msc.

Pawłowski P. red. 2000. Bezkręgowce Bieszczadów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Cz.I. Monografie Bieszczadzkie. VII

Pawłowski P. red. 2000. Bezkręgowce Bieszczadów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Cz.II. Monografie Bieszczadzkie. VIII

Prószyński J., Staręga W. 1971. Pająki Aranei. Katalog Fauny Polski.

Przybylska K., Kucharzyk S. 1999 Skład gatunkowy i struktura lasów Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Monogr. Bieszczadzkie VI 1-159

Pucek Z., Głowaciński Z. 2001. Bison bonasus (Linne, 1758) żubr. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. Red. Z. Głowaciński. wyd.2 s.100-105.

Rafiński J. 2001. Triturus montandoni (Boulenger, 1880) traszka karpacka. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. Red. Z. Głowaciński. wyd.II 283-285.

Sikora A., Rhde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007 Atlas rozmieszczenia ptaków legowych Polski 1985-2004 Bogucki Wyd. Nauk., Poznań

Staręga W. 1976. Opiliones. Kosarze (Arachnidea). Fauna Polski. 5: 1-197.

Stój M. 1998. Ptaki Ciśniańsko-Wetlińskiego Parku Krajobrazowego. Msc.

Stój M., Ćwikowski C., Waclawek K. 1997. Występowanie orła przedniego Aquila chrysaetos w Karpatach w latach 1993-1996. Not. Orn. 38, 4: 255-272.

Szafran B. 1961. Mchy. Inst. Bot. PAN, Warszawa. 1,2:

Szyndlar Z. 1980. Herpetofauna Bieszczadów Zachodnich. Acta Zool. Cracov. 24(6): 299-336.

Walczak W., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. Wyd. 3. Inst. Ochr. Środ., Oddz. Gdańsk, Gdynia.

Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010 Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym OTOP Marki

Winnicki T. 1999 Zbiorowiska roślinne połonin Bieszczadzkiego Parku Narodowego. Monogr. Bieszczadzkie IV

Wojewoda K. 1993. Obszary i obiekty przyrodnicze województwa krośnieńskiego objęte ochroną prawną. (Informator). WOS, Urząd Wojew., ZW LOP, Krosno.

Zapisy poprzedniej wersji formularza SFD. Wersje historyczne dostępne w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska bądź na europejskiej witrynie internetowej <http://natura2000.eea.europa.eu/>

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]

PL04	3.59	PL02	1.43	PL01	25.13
PL03	66.81				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Gołoborze	+	0.01
PL02	Krywe	+	0.45
PL02	Woronikówka	+	0.01
PL02	Olszyna Łęgowa w Kalnicy	+	0.01
PL02	Sine Wiry	+	0.41
PL02	Zakole	*	0.01
PL04	Beskidu Niskiego	*	1.14
PL04	Wschodniobeskidzki	*	2.46
PL02	Cisy na Górze Jawor	+	0.0
PL03	Ciśniańsko-Wetliński Park Krajobrazowy	*	41.29
PL02	Zwieszło	+	0.01
PL03	Park Krajobrazowy Doliny Sanu	*	25.52
PL02	Hulskie im.Stefana Myczkowskiego	+	0.16
PL01	Bieszczadzki Park Narodowy	*	25.13
PL02	Przełom Osławy pod Duszatynem	*	0.34

na poziomie międzynarodowym:

Rodzaj	Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
biogenetic	Wschodniobeskidzki	*	2.46
biosphere	Beskidu Niskiego	*	1.14

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Bieszczadzki Park Narodowy
Adres:	Polska Ustrzyki Górne 19 38-713 Lutowiska
Adres e-mail:	dyrekcja@bdpn.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

- Tak
 Nie, ale jest w przygotowaniu
 Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC180001

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)